

eller af Venstres repræsentant her, kommer i en situation, hvor to tredjedele af dem faktisk bliver udvist. Det er uacceptabelt.

Derfor er man nødt til at skabe en større retssikkerhed for de kvinder i retning af, at de, når de er voldsramte, så får en sikkerhed, for ellers bliver de jo ofte i disse voldsprægede forhold. Det er hele den tankegang, som jeg ikke synes prægede ministerens svar.

Alle er selvfølgelig optaget af at beskytte voldsramte kvinder, men forståelsen for sammenhængen mellem at beskytte voldsramte kvinder og så opholdstilladelse og risikoen for at blive smidt ud er det, som jeg synes mangler fra regeringens side.

Kl. 15.05

Det betyder jo selvfølgelig så, at mange flere af de kvinder, som vi nu sender ud, kommer til at skulle blive i Danmark i længere tid. Det er jo konsekvensen af det her. Men det er vel det, regeringspartierne måske er bange for at sige åbent, at der bliver nogle flere kvinder, der kommer til at blive her, man er bange for, at så stiger tallet af udlændinge her i Danmark.

Hvis det virkelig er den slags tankegange, der gør, at man ikke er villig til at overveje det her seriøst, så synes jeg, det er lidt for sølle. Jeg håber, at regeringen vil være med til at give en større sikkerhed for, at voldsramte kvinder kan blive her i landet, end tilfældet er nu.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Vi har jo her at gøre med et forslag, hvor virkeligheden og virkelighedens problemer støder ind i regeringens og Dansk Folkepartis evindelige sang om stram udlændingepolitik og strammere udlændingepolitik.

Sagen er jo, at mange kvinder står i den situation, hvor de må sige til sig selv: Bliv i ægteskabet, tag imod dine tæsk, hold din mund, eller du bliver smidt ud af landet.

Krisecentrenes beretninger om behandling af voldsramte kvinder er rystende for nu at bruge et mildt udtryk. I Landsorganisation af Kvindekrisecentres nyhedsbrev nr. 1 fra 2005 fortælles historien om en srilankansk kvinde, der som 21-årig kom til Danmark efter ægteskab med en mand ligeledes fra Sri Lanka.

Efter 5 måneder søgte hun om beskyttelse på et krisecenter og ønskede at blive skilt. På Sri

Lanka vil hun være socialt udstødt og ude af stand til at forsørge sig selv, hun har ingen uddannelse, hun ønsker at blive i Danmark. Udlændingestyrelsen afslog ønske om opholdstilladelse. Kvindens fremtidsmuligheder på Sri Lanka tillægges ingen betydning, hun pålægges at udrejse inden en måned.

Af angst for fremtiden flyttede kvinden så tilbage til den voldelige mand og troede, at hun fortsat var omfattet af den oprindelige opholdstilladelse, da ægteskabet jo ikke juridisk set var ophørt. I efteråret 2004 flygter kvinden atter til krisecenteret efter at have været udsat for grov seksuel, fysisk og psykisk vold, og på ny rejser en sag over for Udlændingestyrelsen om opholdstilladelse for kvinden med dokumentation for så vel den nye som den tidligere vold samt konsekvenserne for kvinden og hendes familie på Sri Lanka ved hjemsendelse.

Lige op til jul kommer styrelsens svar. Der tages ikke hensyn til den nye dokumentation. Kvinden har efter styrelsens mening opholdt sig ulovligt i landet siden den første afgørelse og skal straks hjemsendes.

Dette er blot en historie om lovgivningen og praksis på det her område i det danske velfærdssamfund. Danske krisecentre bekræfter, at mange udenlandske kvinder, der ved henvendelse til centrene ikke kender bestemmelserne om opholdstilladelse, forlader centrene for at vende tilbage til den voldelige mand, når de bliver gjort bekendt med reglerne.

I rapporten »Når drømme og håb bliver til mareridt« om danske mænds vold mod udenlandske kvinder, opgør Landsorganisation af Kvindekrisecentre, at Udlændingestyrelsens fortolkning af udlændingeloven medfører, at kun en tredjedel af de voldsramte får deres opholdstilladelse forlænget. Dertil skal lægges de mange kvinder, som formentlig helt opgiver at henvende sig på krisecentrene og vælger at udholde volden.

Det beslutningsforslag, vi her behandler, som Enhedslisten er medstiller af, er blot et lille bidrag til at rette op på en elendig lovgivning og en uanstændig fortolkning af den. Vi skylder de voldsramte kvinder, at de får en reel mulighed for at bryde ud og skabe sig et liv i Danmark.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordfører for forslagsstillerne, fru Elsebeth Gerner Nielsen.